

ČESKÁ TECHNICKÁ NORMA

ICS 13.220.50; 91.010.30; 91.080.30 **Prosinec 2013**

Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí - Část 1-2: Obecná pravidla - Navrhování konstrukcí na účinky požáru

ČSN
EN 1996-1-2
ed. 2
73 1101

Eurocode 6: Design of masonry structures -
Part 1-2: General rules - Structural fire design

Eurocode 6: Calcul des ouvrages en maçonnerie -
Partie 1-2: Regles générales - Calcul du comportement au feu

Eurocode 6: Bemessung und Konstruktion von Mauerwerksbauten -
Teil 1-2: Allgemeine Regeln - Tragwerksbemessung für den Brandfall

Tato norma je českou verzí evropské normy EN 1996-1-2:2005 včetně opravy EN 1996--
-2:2005/AC:2010-10. Překlad byl zajištěn Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní
zkušebnictví. Má stejný status jako oficiální verze.

This standard is the Czech version of the European Standard EN 1996-1-2:2005 including its
Corrigendum EN 1996-1-2:2005/AC:2010-10. It was translated by the Czech Office for Standards,
Metrology and Testing. It has the same status as the official version.

Upozornění na používání této normy

Souběžně s touto normou platí ČSN EN 1996-1-2 (73 1101) ze srpna 2006.

Národní předmluva

Změny proti předchozí normě

ČSN EN 1996-1-2 ed. 2 přejímá evropskou normu EN 1996-1-2:2005, včetně její změny a tvoří její
konsolidované znění. Norma obsahuje text normy ČSN EN 1996-1-2 (73 1101) ze srpna 2006,
zapracovanou opravu ČSN EN 1996-1-2:2006/Opr. 1 z října 2011 a změnu ČSN EN 1996-1-2:2006/Z1
z prosince 2013.

Součástí ČSN EN 1996-1-2 ed.2 je národní příloha NA k EN 1996-1-2, která určuje národně stanovené
parametry (NSP) platné pro území České republiky.

Upozornění na používání této normy

ČSN EN 1996-1-2 ed.2 zahrnuje

- národní předmluvu,
- hlavní text s přílohami A až E, který je překladem evropské normy EN 1996-1-2:2005,
- národní přílohu.

Národní předmluva poskytuje pokyny pro používání normy v České republice.

Hlavní text s přílohami A až E je identickým překladem evropské normy EN 1996-1-2.

Národní příloha NA určuje národně stanovené parametry (NSP) v těch článcích evropské normy EN 1996-1-2, v nichž je dovolena národní volba.

Tyto národně stanovené parametry mají pro stavby umístěné na území České republiky normativní charakter.

Národně stanovené parametry se určují v následujících článcích:

- 2.1.3(2);
- 2.2(2);
- 2.3(2)P;
- 3.3.3.1(1);
- 3.3.3.2(1);
- 3.3.3.3(1);
- 4.5(3);
- Příloha B;
- Příloha C.

Tato norma se používá pro navrhování pozemních a inženýrských staveb společně se souborem norem ČSN EN 1990, ČSN EN 1991-1-2, ČSN EN 1996-1-1, ČSN EN 1996-2 a ČSN EN 1996-3.

ČSN EN 1996-1-2 ed. 2 (stejně tak jako další Eurokódy) rozlišuje zásady a aplikační pravidla (článek 1.4), které se používají v České republice jako normativní.

Informace o citovaných dokumentech

EN 771-1 zavedena v ČSN EN 771-1 (72 2634) Specifikace zdicích prvků – Část 1: Pálené zdicí prvky

EN 771-2 zavedena v ČSN EN 771-2 (72 2634) Specifikace zdicích prvků – Část 2: Vápenopískové zdicí prvky

EN 771-3 zavedena v ČSN EN 771-3 (72 2634) Specifikace zdicích prvků – Část 3: Betonové tvárnice s hutným nebo pórovitým kamenivem

EN 771-4 zavedena v ČSN EN 771-4 (72 2634) Specifikace zdicích prvků – Část 4: Pórobetonové tvárnice

EN 771-5 zavedena v ČSN EN 771-5 (72 2634) Specifikace zdicích prvků – Část 5: Zdicí prvky z umělého kamene

EN 771-6 zavedena v ČSN EN 771-6 (72 2634) Specifikace zdicích prvků – Část 6: Zdicí prvky z přírodního kamene

EN 772-13 zavedena v ČSN EN 772-13 (72 2635) Zkušební metody pro zdicí prvky – Část 13: Stanovení objemové hmotnosti materiálu zdicích prvků za sucha a objemové hmotnosti zdicích prvků za sucha (kromě zdicích prvků z přírodního kamene)

EN 998-1 zavedena v ČSN EN 998-1 ed. 2 (72 2401) Specifikace malt pro zdivo – Část 1: Malta pro vnitřní a vnější omítky

EN 998-2 zavedena v ČSN EN 998-2 ed. 2 (72 2401) Specifikace malt pro zdivo – Část 2: Malty pro zdění

EN 1363-1 zavedena v ČSN EN 1363-1 (73 0851) Zkoušení požární odolnosti – Část 1: Základní požadavky

EN 1363-2 zavedena v ČSN EN 1363-2 (73 0851) Zkoušení požární odolnosti – Část 2: Alternativní a doplňkové postupy

EN 1364-1 zavedena v ČSN EN 1364-1 (73 0853) Zkoušení požární odolnosti nenosných prvků – Část 1: Stěny

EN 1365-1 zavedena v ČSN EN 1365-1 (73 0854) Zkoušení požární odolnosti nosných prvků – Část 1: Stěny

EN 1365-4 zavedena v ČSN EN 1365-4 (73 0854) Zkoušení požární odolnosti nosných prvků – Část 4: Sloupy

EN 1366-3 zavedena v ČSN EN 1366-3 (73 0857) Zkoušení požární odolnosti provozních instalací – Část 3: Těsnění prostupů

EN 1990 (soubor) zaveden v souboru ČSN EN 1990 (73 0002) Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí

EN 1991-1-1 zavedena v ČSN EN 1991-1-1 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – Část 1-1: Obecná zatížení – Objemové tíhy, vlastní tíha a užitná zatížení pozemních staveb

EN 1991-1-2 zavedena v ČSN EN 1991-1-2 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – Část 1-2: Obecná zatížení – Zatížení konstrukcí vystavených účinkům požáru

EN 1996-1-1 zavedena v ČSN EN 1996-1-1 (73 1101) Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí – Část 1-1: Obecná pravidla pro vyztužené a nevyztužené zděné konstrukce

EN 1996-2 zavedena v ČSN EN 1996-2 (73 1101) Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí – Část 2: Volba materiálů, konstruování a provádění zdiva

EN 1996-3 zavedena v ČSN EN 1996-3 (73 1101) Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí – Část 3: Zjednodušené metody výpočtů nevyztužených zděných konstrukcí

prEN 12602 nezavedena

EN 13279-1 zavedena v ČSN EN 13279-1 (72 2486) Sádrová pojiva a sádrové malty pro vnitřní omítky – Část 1: Definice a požadavky

Citované předpisy

Směrnice Rady 89/106/EHS (89/106/EEC) ze dne 21. prosince 1998 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků. Tato směrnice byla zrušena ke dni 30. června 2013 a od

1. července 2013 plně nahrazena nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh. Podle článku 65 tohoto nařízení se odkazy na zrušenou směrnici považují za odkazy na toto nařízení.

Upozornění na národní přílohu

Tato norma se musí pro stavby umístěné na území České republiky používat s národní přílohou NA, která obsahuje údaje platné pro území ČR.

Upozornění na národní poznámky

Do normy byly doplněny vysvětlující národní poznámky k článkům umožňujícím volbu národně stanovených parametrů, které odkazují na články národní přílohy.

Vypracování normy

Zpracovatel: Technický a zkušební ústav stavební Praha, s. p., IČ 00015679, doc. Ing. Jaromír Klouda, CSc. ve spolupráci s PAVUS, a. s. Prosecká 412/74, 190 00 Praha 9, IČ 60193174, Ing. Jaroslav Dufek (Zpracovatel původní normy: Ing. František Pelc, Schovaná 2244, 708 00 Ostrava-Poruba, IČ 12661724)

Technická normalizační komise: TNK 37 Zděné konstrukce

Pracovník Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví: Ing. Ilona Bařinová

EVROPSKÁ NORMA EN 1996-1-2
EUROPEAN STANDARD
NORME EUROPÉENNE
EUROPÄISCHE NORM Květen 2005

ICS 13.220.50; 91.010.30; 91.080.30 Nahrazuje ENV 1996-1-2:1995

Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí -
Část 1-2: Obecná pravidla - Navrhování konstrukcí na účinky požáru

Eurocode 6: Design of masonry structures -
Part 1-2: General rules - Structural fire design

Eurocode 6: Calcul des ouvrages en maçonnerie - Partie 1-2:
Regles générales - Calcul
du comportement au feu

Eurocode 6: Bemessung und Konstruktion
von Mauerwerksbauten -
Teil 1-2: Allgemeine Regeln - Tragwerksbemessung
für den Brandfall

Tato evropská norma byla schválena CEN dne 2004-04-23.

Členové CEN jsou povinni splnit vnitřní předpisy CEN/CENELEC, v nichž jsou stanoveny podmínky, za kterých se musí této evropské normě bez jakýchkoliv modifikací dát status národní normy. Aktualizované seznamy a bibliografické citace týkající se těchto národních norem lze obdržet na vyžádání v Řídicím centru CEN-CENELEC nebo u kteréhokoliv člena CEN.

Tato evropská norma existuje ve třech oficiálních verzích (anglické, francouzské, německé). Verze v každém jiném jazyce přeložená členem CEN do jeho vlastního jazyka, za kterou zodpovídá a kterou notifikuje Řídicímu centru CEN-CENELEC, má stejný status jako oficiální verze.

Členy CEN jsou národní normalizační orgány Belgie, České republiky, Dánska, Estonska, Finska, Francie, Irska, Islandu, Itálie, Kypru, Litvy, Lotyšska, Lucemburska, Maďarska, Malty, Německa, Nizozemska, Norska, Polska, Portugalska, Rakouska, Rumunska, Řecka, Slovenska, Slovinska,

Spojeného království, Španělska, Švédska a Švýcarska.

CEN

**Evropský výbor pro normalizaci
European Committee for Standardization
Comité Européen de Normalisation
Europäisches Komitee für Normung**

Řídící centrum: rue de Stassart 36, B-1050 Brusel

© 2005 CEN Veškerá práva pro využití v jakékoli formě a jakýmkoli prostředky Ref. č.
EN 1996-1-2:2005 E
jsou celosvětově vyhrazena národním členům CEN.

Obsah

Strana

Předmluva 8

Vývoj Eurokódů 8

Status a rozsah použití Eurokódů 8

Národní normy zavádějící Eurokódy 9

Vztah mezi Eurokódy a harmonizovanými technickými specifikacemi (ENs a ETAs) pro výroby
9

Doplňující informace specifické pro EN 1996-1-2 9

Národní příloha k EN 1996-1-2 11

1 Obecně 12

1.1 Rozsah platnosti 12

1.2 Normativní odkazy 12

1.3 Předpoklady 13

1.4 Rozlišení zásad a aplikačních pravidel 13

1.5 Termíny a definice 14

1.5.1 Speciální termíny, vztahující se k navrhování konstrukcí na účinky požáru obecně 14

1.5.2 Speciální termíny, vztahující se k výpočetním metodám 14

1.6 Značky 15

2 Hlavní zásady a pravidla 16

2.1 Podmínky provedení 16

2.1.1	Obecně	16
2.1.2	Nominální požární namáhání	16
2.1.3	Parametrické požární namáhání	17
2.2	Zatížení	17
2.3	Návrhové hodnoty vlastností materiálů	17
2.4	Metody vyhodnocování	18
2.4.1	Obecně	18
2.4.2	Posouzení stavebních prvků	18
2.4.3	Posouzení části konstrukce	19
2.4.4	Posouzení celé konstrukce	20
3	Materiály	20
3.1	Zdicí prvky	20
3.2	Malty	20
3.3	Mechanické vlastnosti zdiva	20
3.3.1	Mechanické vlastnosti zdiva při běžných teplotách	20
3.3.2	Pevnostní a přetvárné vlastnosti zdiva při zvýšených teplotách	20
3.3.2.1	Obecně	20
3.3.2.2	Objemová hmotnost	20
3.3.3	Tepelné vlastnosti	20
3.3.3.1	Teplotní roztažnost	20
3.3.3.2	Měrné teplo	20
3.3.3.3	Tepelná vodivost	21
4	Návrhové postupy při zjišťování požární odolnosti zděných stěn	21
4.1	Obecně k navrhování stěn	21
4.1.1	Typy stěn podle funkce	21
4.1.2	Dutinové a zdvojené stěny	21
4.2	Povrchové úpravy	23

4.3	Doplňkové požadavky na zděné stěny	23
4.4	Posouzení na základě zkoušek	23
4.5	Posouzení pomocí tabulkových hodnot	23
4.6	Posouzení výpočtem	24
5	Detaily provedení	24
5.1	Obecně	24
5.2	Spoje a spáry	24
5.3	Instalace, potrubí a kabely	24
Příloha A	(informativní) Pokyn pro stanovení hodnoty požární odolnosti	26
Příloha B	(normativní) Tabulkové hodnoty požární odolnosti zděných stěn	27
Příloha C	(informativní) Zjednodušená výpočetní metoda	63
Příloha D	(informativní) Přesnější výpočetní metoda	70
Příloha E	(informativní) Příklady spojování stavebních prvků, která splňují požadavky kapitoly 5	78
Národní příloha	(informativní) Národně stanovené parametry a doplňující informace	81
	Bibliografie	83

Předmluva

Tato Evropská norma (EN 1996-1-2:2005) byla vypracována technickou komisí CEN/TC250 *Eurokódy pro stavební konstrukce*, jejíž sekretariát zajišťuje BSI.

Této evropské normě je nutno nejpozději do listopadu 2005 dát status národní normy, a to buď vydáním identického textu, nebo schválením k přímému používání, a národní normy, které jsou s ní v rozporu, je nutno zrušit nejpozději do března 2010.

Tato norma nahrazuje ENV 1996-1-2:1995.

CEN/TC 250 je zodpovědná za všechny Eurokódy.

Vývoj Eurokódů

Komise evropského společenství v roce 1975 rozhodla o akčním programu v oblasti stavebnictví založeném na článku 95 Smlouvy^{NP1)}. Cílem tohoto programu bylo odstranění technických překážek obchodu a harmonizace technických specifikací.

V rámci tohoto akčního programu převzala Komise iniciativu k vytvoření souboru harmonizovaných technických pravidel pro navrhování stavebních konstrukcí, které mají zpočátku sloužit jako alternativa k národním pravidlům platným v členských státech a nakonec je nahradit.

Po dobu patnácti let řídila Komise, s pomocí řídicího výboru složeného ze zástupců členských států, vývoj programu Eurokódů, což vedlo ke zveřejnění první generace evropských norem v 80. letech.

V roce 1989 Komise a členské státy EU a EFTA rozhodly na základě dohody¹⁾ mezi Komisí a CEN předat tvorbu a vydávání Eurokódů prostřednictvím řady mandátů organizaci CEN, tak aby Eurokódy mohly mít v budoucnu status evropských norem (EN). Eurokódy jsou tímto tedy spojeny s ustanoveními všech směrnic Rady a/nebo s rozhodnutími Komise týkajícími se evropských norem (např. směrnice Rady 89/106/EEC pro stavební výrobky – CPD – a směrnice Rady 93/37/EEC, 92/50/EEC a 89/440/EEC pro veřejné stavby a služby, a odpovídající směrnice EFTA usilující o vytvoření vnitřního trhu).

Program Eurokódů pro stavební konstrukce tvoří následující normy, které obvykle sestávají z několika částí:

EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí;

EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí;

EN 1992 Eurokód 2: Navrhování betonových konstrukcí;

EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí;

EN 1994 Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí;

EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí;

EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí;

EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí;

EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení;

EN 1999 Eurokód 9: Navrhování konstrukcí z hliníkových slitin.

Normy Eurokódy uznávají zodpovědnost řídicích orgánů v jednotlivých členských státech a ponechávají jejich právo stanovit hodnoty týkající se otázek bezpečnosti v předpisech na národní úrovni, takže se tyto hodnoty v jednotlivých státech nadále odlišují.

Status a rozsah použití Eurokódů

Členské státy EU a EFTA považují Eurokódy za základní dokumenty pro následující účely:

- jako prostředek k prokázání shody pozemních a inženýrských staveb se základními požadavky směrnice Rady 89/106/EEC, zvláště pak se základním požadavkem č. 1 – Mechanická odolnost a stabilita – a se základním požadavkem č. 2 – Požární bezpečnost; jako podklad pro specifikaci smluv na stavby a příslušné inženýrské služby;
- jako rámec pro tvorbu harmonizovaných technických specifikací pro stavební výrobky (EN a ETA).

Eurokódy, tak jak se týkají staveb, mají podle článku 12 CPD přímou vazbu na interpretační dokumenty²⁾, i když se svou podstatou liší od harmonizovaných norem výrobků³⁾. Technické aspekty vyplývající z Eurokódů musí být proto náležitě zváženy technickými komisemi CEN a/nebo pracovními skupinami EOTA zpracovávajícími normy výrobků tak, aby se dosáhlo plné kompatibility těchto technických specifikací s Eurokódy.

Eurokódy uvádějí obecná návrhová pravidla pro navrhování celých konstrukcí i jednotlivých prvků, a to jak obvyklého, tak i inovačního charakteru. Neobvyklé tvary konstrukce nebo návrhové podmínky nejsou specificky zahrnuty, v takových případech se má vyžádat doplňující odborné posouzení.

Národní normy zavádějící Eurokódy

Národní normy zavádějící Eurokódy obsahují úplný text Eurokódu (včetně všech příloh) vydaného CEN. Textu může předcházet národní titulní strana a národní předmluva, za textem může následovat národní příloha.

Národní příloha může obsahovat informace pouze o těch parametrech, které jsou v Eurokódu ponechány otevřené pro národní volbu jako národně stanovené parametry, a které jsou používány pro navrhování pozemních a inženýrských staveb v daném státu. Jde např. o:

- hodnoty a/nebo třídy, které se použijí, pokud jsou v Eurokódu uvedeny alternativy;
- hodnoty, které se použijí, pokud je v Eurokódu uvedena pouze značka (veličiny);
- údaje specifické pro stát (geografické, klimatické apod.), např. mapa sněhových oblastí;
- postup, který se má použít, pokud Eurokód uvádí alternativní postupy.

Dále může obsahovat:

- rozhodnutí o používání informativních příloh;
- odkazy na doplňující informace, které uživateli usnadní používání Eurokódu a nejsou s ním v rozporu.

Vztah mezi Eurokódami a harmonizovanými technickými specifikacemi (ENs a ETAs) pro výrobky

Mezi harmonizovanými technickými specifikacemi pro stavební výrobky a technickými pravidly pro stavby⁴⁾ má být soulad. Navíc průvodní údaje stavebních výrobků s označením CE, které se odvolávají na Eurokódy, musí zřetelně uvádět, které národně stanovené parametry se uvažovaly.

Tato evropská norma je částí normy EN 1996, která sestává z následujících částí:

EN 1996-1-1: Pravidla pro vyztužené a nevyztužené zděné konstrukce;

EN 1996-1-2: Obecná pravidla – Navrhování konstrukcí na účinky požáru;

EN 1996-2: Volba materiálů, navrhování a provádění zděných konstrukcí;

EN 1996-3: Zjednodušené metody výpočtu nevyztužených zděných konstrukcí;

EN 1996-1-2 je určena pro používání společně s EN 1990, EN 1991-1-2, EN 1996-1-1, EN 1996-2 a EN 1996-3.

Doplňující informace specifické pro EN 1996-1-2

Základním cílem požární bezpečnosti je v případě požáru omezit rizika pro jednotlivce i společnost, pro okolní stavby a tam, kde je to požadováno i pro přímo ohrožený majetek.

Směrnice pro stavební výrobky 89/106/EEC uvádí následující základní požadavky pro omezení rizika při požáru:

„Stavba musí být navržena a provedena tak, aby v případě požáru:

- byla po stanovenou dobu zachována únosnost konstrukce,
- byl uvnitř stavby omezen vznik a šíření ohně a kouře,
- bylo omezeno šíření požáru na sousední stavby,

- mohli uživatelé opustit stavbu nebo být zachráněni jiným způsobem;
- byla brána v úvahu bezpečnost zásahových jednotek“.

Podle interpretačního dokumentu č. 2 „Požární bezpečnost“ je možno základní požadavky splnit různými způsoby požární strategie převládajícími v členských státech, jako jsou konvenční požární scénáře (nominální požár) nebo „přirozené“ (parametrické) požární scénáře, včetně pasivních a/nebo aktivních protipožárních opatření.

Části Eurokódů pro navrhování konstrukcí na účinky požáru se zabývají specifickými hledisky pasivní požární bezpečnosti, jako je dimenzování odpovídající únosnosti stavebních konstrukcí a jejich částí, nezbytné pro zajištění podmínek bezpečné evakuace osob a provádění hasebního zásahu, a kde je to nutné, i pro omezení rozvoje požáru.

Požadované vlastnosti a návrhové hodnoty mohou být stanoveny v národních požárních předpisech, většinou ve formě určení normové požární odolnosti. Pokud to národní požární předpisy dovolují, lze alternativně pro návrh pasivních a aktivních opatření akceptovat metody požárního inženýrství.

Tato část 1-2, společně s EN 1991-1-2, Zatížení konstrukcí vystavených účinkům požáru, doplňuje EN 1996-1-1 tak, že návrh zděných konstrukcí může vyhovovat běžným i požárním požadavkům.

V tomto dokumentu nejsou uvedeny doplňkové požadavky, týkající se např.

- možné instalace a údržby sprinklerových systémů;
- podmínek provozu v budově nebo v požárním úseku;
- použití schválených izolačních a plášťových materiálů, včetně jejich údržby;

protože jejich specifikace přísluší odpovědným úřadům.

Úplný analytický postup navrhování konstrukcí na účinky požáru bere v úvahu chování konstrukčního systému při zvýšené teplotě, možné vlivy tepla a příznivé účinky aktivních a pasivních protipožárních opatření, spolu s nejistotami spojenými s těmito třemi okolnostmi a významem konstrukce (následky jejího porušení).

V současné době je možné pro stanovení odpovídajících vlastností použít výpočetní postupy, zahrnující některé, pokud ne všechny tyto parametry, a prokázat, že konstrukce nebo její části vykáží při požáru budovy odpovídající vlastnosti. Nyní je však v evropských zemích hlavní používaná metoda založena na výsledcích normovaných zkoušek požární odolnosti. Klasifikační systém, vycházející ze specifické doby požární odolnosti, bere v úvahu (i když nikoliv explicitně) okolnosti a nejistoty popsané výše.

Vzhledem k omezením zkušebních metod mohou být použity další zkoušky nebo analýzy. Přesto výsledky zkoušek požární odolnosti podle normových postupů tvoří většinu vstupních údajů pro výpočetní postupy při navrhování konstrukcí na účinky požáru. Proto se tato norma především zabývá stanovením normových hodnot požární odolnosti.

Používání části 1-2 Eurokódu 6 v souvislosti s tepelnými účinky, uvedenými v EN 1991-1-2, je znázorněno na obrázku 0.1. Při navrhování podle této části normy je EN 1991-1-2 potřebná pro stanovení teplotních polí ve stavebních prvcích nebo v tom případě, kdy se všeobecné výpočetní modely použijí pro analýzu chování stavební konstrukce.

Obrázek 1 - Postupy navrhování

Tam, kde nejsou k dispozici jednoduché výpočetní modely, obsahují požární části příslušných

Eurokódů údaje ve formě tabulkových hodnot (založených na zkouškách a/nebo obecných modelech výpočtů), které je možné používat ve stanoveném rozmezí platnosti.

Národní příloha k EN 1996-1-2

Tato norma uvádí alternativní postupy, hodnoty a doporučení pro klasifikační zatřídění, s poznámkami, které určují, kde se může provést národní volba. Národní norma zavádějící EN 1996--2 může mít národní přílohu obsahující všechny národně stanovené parametry, které se budou používat při navrhování pozemních a inženýrských staveb v příslušném státě.

Národní volba se v EN 1996-1-2 umožňuje v těchto ustanoveních:

2.1.3(2) Parametrické požární namáhání;

2.2(2) Zatížení;

2.3(2)P Návrhové hodnoty vlastností materiálů;

3.3.3.1(1) Teplotní roztažnost;

3.3.3.2(1) Měrné teplo;

3.3.3.3(1) Tepelná vodivost;

4.5(3) Hodnota g_{Glo}

Příloha B Tabulkové hodnoty požární odolnosti zděných stěn;

Příloha C Hodnoty konstanty c .

1 Obecně

1.1 Rozsah platnosti

(1)P Část 1-2 EN 1996 platí pro navrhování zděných konstrukcí při nahodilé situaci zatížení účinky požáru, a je určena pro použití společně s normami EN 1996-1-1, EN 1996-2, EN 1996-3 a EN 1991--2. Část 1-2 uvádí pouze rozdíly nebo doplnění, kterými se toto navrhování liší od postupů při běžné teplotě.

(2)P Část 1-2 se zabývá pouze pasivními metodami požární ochrany, aktivní metody nejsou předmětem této části.

(3)P Část 1-2 platí pro zděné konstrukce, které pro zajištění obecné požární bezpečnosti musí při namáhání požárem splňovat určité funkce, jako jsou:

- zabránit předčasnému zřícení konstrukce (nosná funkce);
- zamezit šíření požáru (plameny, horké plyny, přebytečné teplo) mimo navržené prostory (dělicí funkce).

(4)P Část 1-2 uvádí zásady a aplikační pravidla pro navrhování konstrukcí pro specifikované požadavky v souvislosti s výše uvedenými funkcemi a úrovněmi parametrů.

(5)P Část 1-2 se vztahuje na stavební konstrukce nebo části konstrukcí, které patří do aplikačního rozsahu norem EN 1996-1-1, EN 1996-2 a EN 1996-3 a jsou podle těchto norem dimenzovány a provedeny.

(6)P Část 1-2 neplatí pro zdivo z přírodního kamene podle EN 771-6.

(7)P Část 1-2 se zabývá:

- nenosnými vnitřními stěnami;
- nenosnými vnějšími stěnami;
- nosnými vnitřními stěnami s dělicí nebo nedělicí funkcí;
- nosnými vnějšími stěnami s dělicí nebo nedělicí funkcí.

Konec náhledu - text dále pokračuje v placené verzi ČSN.